

נזיר יח

שאלת רב אשי: בעי רב אשי: נזר והוא בבית הקברות, טעון גילוח או לא?

ניסיון לענות על השאלה	דחייה
ניסיון 3 אין לי אלא ימי טומאתו שאין עולין לו מן המניין, ימי חלוטו מניין? <u>תשובה</u>: ודין הוא: מה ימי טומאתו מגלח ומביא קרבן, אף ימי חלוטו מגלח ומביא קרבן, ומה ימי טומאתו אין עולין לו מן המניין, אף ימי חלוטו אין עולין לו מן המניין! <u>קושי</u>: לא, אם אמרת בימי טומאתו - שכן מבטל בהן את הקודמין, לפיכך אין עולין לו מן המניין, תאמר בימי חלוטו - שאינו מבטל את הקודמין, לפיכך עולין לו מן המניין? <u>תירוץ</u>: אמרת? ומה נזיר בקבר ששערו ראוי לתגלחת - אין עולין לו מן המניין, ימי חלוטו שאין ראוי לתגלחת - לא כ"ש שאין עולין לו מן המניין; מאי לאו תגלחת טומאה	לא, תגלחת טהרה <u>חיזוק לדחייה</u>: הכי נמי מסתברא דאי ס"ד תגלחת טומאה, ימי חלוטו מי לא בעי תגלחת? <u>דחיית החיזוק</u>: לא, תגלחת דנזירות קתני.
ניסיון 4 <i>כאן נזיר</i>, בטהור שנטמא הכתוב מדבר - שהוא טעון העברת שער והבאת ציפורין, ולפטור את הנזיר בקבר - שאין טעון העברת שער והבאת ציפורין; והלא דברים ק"ו: ומה טהור שנטמא - טעון העברת שער והבאת ציפורין, מי שהיה טמא מתחלה - אינו דין שיהא טעון העברת שער והבאת ציפורין! ת"ל: <i>כאן נזיר</i>, במי שהיה טהור ונטמא הכתוב מדבר - שיהא טעון העברת שער והבאת ציפורין, ולפטור את הנזיר בקבר, ש"מ.	

מקור תנאי	מתאים לאיזה דעה תנאית
אין בין טמא שנזר לנזיר טהור שנטמא, אלא שטמא שנזר - שביעי שלו עולה לו מן המניין, ונזיר טהור שנטמא - אין שביעי שלו עולה לו מן המניין?	א"ר חסדא: רבי היא, דאמר רבי: אין נזירות טהרה חלה אלא עד שמיני, דאי תימא ר' יוסי בר' יהודה היא, האמר: נזירות דטהרה משביעי הוא דחיילא.
נזיר שנטמא טומאות הרבה - אינו מביא אלא קרבן אחד	ר' יוסי בר' יהודה היא, דאמר: נזירות טהרה משביעי חיילא, ומשכחת לה, כגון שנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי, כיון דלא יצא שעה הראויה להביא קרבן - אינו חייב אלא קרבן אחד; דאי תימא רבי היא, אי דנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי - כולחו טומאה אריכתא היא, ואי דנטמא בשמיני וחזר ונטמא בשמיני - הרי יצתה שעה שראויה להביא קרבן.

במדבר פרק ו

(ט) וכי ימות מות עליו בפתע פתאום וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו: (י) וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: (יא) ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: (יב) והזיר לה' את נזרו והביא פבש בו שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו:

שאלת בירור: מאי רבי, ומאי ר' יוסי ברבי יהודה? דתניא:

רבי	ר' יוסי בר' יהודה
<i>וקדש את ראש ביום ההוא</i> - ביום הבאת קרבנותיו אמר רב חסדא: מאי טעמא דרבי? אמר קרא: <i>וכפר עליו מאשר חטא על הנפש</i>, והדר <i>וקדש את ראש</i>. ורבי נמי הכתיב: <i>ביום ההוא</i>! אמר לך רבי: ההוא להכי הוא דאתא, לומר לך, אף על פי שלא הביא קרבנותיו.	ביום תגלחתו ורבי יוסי ברבי יהודה? אם כן, לימא קרא <i>וקדש את ראש</i>, <i>ביום ההוא</i> למה לי? אם אינו ענין לשמיני תנהו ענין לשביעי.

- קושי על רב חסדא : ורב חסדא, מאי דוחקיה לאוקמיה כר' יוסי ברבי יהודה? לוקמה כגון דנטמא דחזיא בליל שמיני, ורבי היא!
- דיוק מדברי רב חסדא : מדלא מוקים לה כרבי, לימא קסבר : ליליא לאו מחוסר זמן הוא!
דחיית הדיוק : אמר רב אדא בר אבהו : הא בהא תליא,
- אי אמרת ליליא מחוסר זמן, אימת מיחזי לקרבן? לצפרא, נזירות נמי לא חיילא עד צפרא;
 - ואי אמרת ליליא אינו מחוסר זמן, נזירות טהרה חיילא מאורתא.

ר' אליעזר	חכמים	ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה
• נטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי - אינו מביא אלא קרבן אחד. • נטמא בשמיני וחזר ונטמא בשמיני - מביא קרבן על כל אחד ואחד, מתחיל ומונה מיד	קרבן אחד על הכל, עד שיביא חטאתו • הביא חטאתו ונטמא והביא חטאתו ונטמא - מביא קרבן על כל אחד ואחד. • הביא חטאתו ולא הביא אשמו - מונה;	כשם שחטאתו עיכבתו, כן אשמו מעכבו
בשלמא לרבי אליעזר, אמר קרא : <i>וקדש את ראש פיוס ההוא</i>, אף על פי שלא הביא קרבנותיו	ורבנן <i>ההוא</i> - אף על פי שלא הביא אשמו ורבנן? עולה לא בעי מיעוטא, דורון בעלמא הוא	אלא רבי ישמעאל, <i>ההוא</i> למה לי? אמר לך : ההוא - אף על פי שלא הביא עולתו.
	מאי טעמייהו דרבנן? דתניא : <i>והזיר לה' את ימי נזרו והביא כהן בן שנתו</i> - מה ת"ל? לפי שמצינו שכל אשמות שבתורה שהן מעכבין, יכול אף זה מעכבו? ת"ל : <i>והזיר... והביא</i>, אף על פי שלא הביא הזיר	והזיר... והביא – אימתו הזיר? בזמן שהביא.